

Мойта пилата родина
Е на тозъ свѣтъ земенъ рай;

Но злощастно отечество,
Злочестъ Българскій народъ!
Лѣжи в' грозно иго тиранско,
Пашка подъ турскій хомоть!

Дѣ остана наш'та дързоеть?
Дѣ е оизи военъ духъ.—
И наш'та народна гордость?—
Всичко хвърква на въздухъ.

Но стрѣсни са, ты войниче?
По балканскыѣ поля;
Стоденъ часъ настана вече,
Ты Богу са помоли.

О, ты, Боже, Милосърдѣный?—
Отъ высокото тебе;
Излѣй свойтъ добрини
Надъ славянското племе?

Съжали ты Българина,
Бойто пять вѣка пашка
Подъ турскы хомоть,
Демя и ноця на мѣхы.

Надари ты Българина